

Mikael Wallgren
Anders Kron
Convendor AB

” Inom väldigt många områden är det arbetssätt eller organisation av verksamheten som behöver förändras.

Mer resurser löser inte strukturproblem

Vi möts dagligen av rapporter om kris i olika samhällsfunktioner såsom vården, Bup, Polisen och Kriminalvården.

Tyvärr är receptet från makthavarna oftast detsamma, nämligen att pumpa in mer resurser i den aktuella verksamheten. Men att tillföra mer resurser har visat sig verkningslöst. Tvärtom kan det skjuta upp den verkliga lösningen och istället sopa problemen under mattan. Det här är en politiker-sjuka och det spelar ingen roll om det är det röda eller blå laget som råkar sitta vid makten. Däremot har det kanske försvårats av den rådande parlamentariska situationen.

Inom väldigt många områden (vården, skolan, omsorgen med flera) är det arbetssätt eller organisation av verksamheten som behöver förändras. Att då bara pumpa in mer resurser skjuter bara upp problemlösningen.

► Inom exempelvis vården är det mångomvittnat, och bekräftat i Coronakommissionens rapport, att uppdelning i 21 regioner är ineffektivt och splittrar resurserna. Trots det är frågan inte uppe på den politiska dagordningen.

► Inom polisen har vi under senare år pumpat in stora mängder resurser men effektiviteten i form av brottsupplärande är, enligt Riksrevisionen, fortsatt låg. Myndigheten själv påpekar att problemet måste lösas genom samverkan med skola,

socialförvaltning med flera, men intresset från politiskt håll att möjliggöra detta (genom hävande av sekretess med mera) har hittills varit lågt.

► Inom skolan så vet vi bland annat från Pisa-undersökningar att kvaliteten är undermålig och effektiviteten låg. Att då ha en debatt som fokuserar på de 15 procent av eleverna som går i friskola är inte effektivt – även om den säkert också behövs. Istället borde huvudmannaskap, läroplaner och styrning/uppföljning diskuteras.

Inom alla dessa områden gäller att beslutsfattarna (politikerna) måste ha en tvärfunktionell helhetssyn. Lösningar på problem inom ett område är beroende av utvecklingen inom andra politikerområden. Det krävs därför samverkan såväl mellan myndigheter som mellan stat, region och kommun. MEN också att styrningen av verksamheten måste skifta från fokus på »resurser in« till »resultat av«.

Detta är inga nyheter utan har påpekats av oändligt antal utredningar, kommissioner rapporter etc. Ändå händer ingenting. En anledning är säkert att det är svåra avvägningar mellan olika intressen (till exempel trygghet vs rättssäkerhet) men det viktigaste är nog den målkonflikt som vårt demokratiska statsskick innehåller, nämligen att både ta ansvar för långsiktiga strukturfrågor och säkerställa att man blir omvald vid nästa val. ●